

ната и хубава трѣва и седналъ да си почине подъ върбитѣ.

Човѣкътъ се замислилъ дълбоко и не забѣлѣзалъ, какъ коньтъ му избѣгалъ изъ ливадата.

По едно врѣме се сѣтилъ за коня си и почналъ да го търси изъ ливадата, ала не можалъ да го намѣри никъдѣ: той избѣгалъ обратно при стария си господарь.

Този часъ новия стопанинъ повикалъ слугитѣ си и ги пратилъ да го търсятъ изъ полето. Цѣль день се лутали, ала не могли да го намѣрятъ. На другия день на единъ кръстопѣтъ ги срѣщнали пѣтници и ги попитали що търсятъ. Като разбрали, че слугитѣ търсятъ конь, казали имъ, че вчера видѣли единъ сивочеръ конь да тича край желѣзно пѣтната линия и спрѣлъ до близката станция. Тамъ се помѣчили да го уловятъ, но той като вѣтъръ прѣскочилъ оградата и избѣгълъ къмъ западъ отъ станцията.

Слугитѣ се върнали и разказали на господаря си думитѣ на пѣтницитѣ. Той веднага разбралъ, че коньтъ е отишълъ при стария си стопанинъ и пратилъ единъ отъ слугитѣ си да го вземе. И наистина слугата намѣрилъ коня радостно да цвили около своитѣ си другари.

Музиканти.

Ний сме славни музиканти,
Свиримъ хубави пѣсни —
И народни, и войнишки,
Хемъ безъ ноти, безъ книжки.